

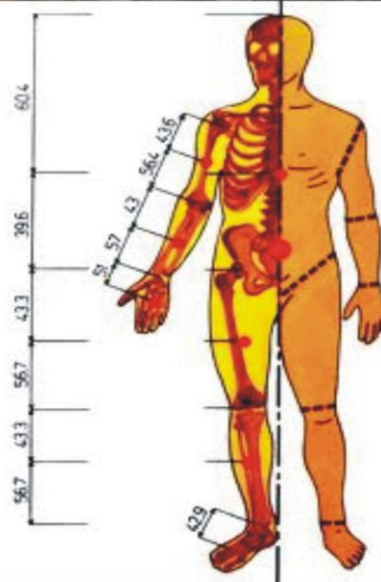
Javornický evangelík

SBOROVÝ ČASOPIS FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V JAVORNÍKU NAD VELIČKOU

2

Rok: 2011 Ročník: 15

Milé sestry a bratří Javornického sboru,

Velikonoční období právě skončilo a připomínáme si vylití Ducha svatého. Pán Ježíš zemřel, byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých, zjevoval se 40 dnů svým učedníkům a dalším a potom byl vzat na nebesa a sedí po pravici Otce nebeského.

Mohlo by se říci, že Pán Ježíš tedy vykonal vše, co měl a je pryč, je zkrátka někde na nebesích a už není s učedníky, není už s námi. Pán Ježíš věděl, že by to bylo pro jeho učedníky velmi těžké, bylo by to těžké i pro nás, kdyby vše mělo teď ležet jenom na nás, kdyby záleželo pouze na tom, co jsme schopni dělat. Proto byl seslán Duch svatý a tak vznikla církev, které jsme i my všichni součástí, i my evangelíci patříme ke Kristově církvi, i my jsme křesťany.

V knize proroka Zachariáše 4,6 je napsáno: „*Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů*“. Naše lidská síla i lidská moc je nakonec krátká, nedostatečná a bezmocná, abychom zvládali dobře žít, žít tak jak je to dobré v očích Božích, žít tak, abychom mohli říci, že jsme stvořeni podle obrazu Božího. Hospodin nám dává Ducha svatého, abychom stále neklopýtali a nepadali, abychom se stále nestrachovali o sebe a své blízké. Hospodin nám seslal Ducha svatého, který nám nakonec otevírá oči, abychom viděli dílo Boží, dílo Kristovo i v dnešním světě. Také jsme díky tomu schopni slyšet Boží volání: „... kde jsi člověče, neschovávej se před mou tváří... a pojď ke mně, já ti dám odpočinout...“ Kéž jsme schopni odpovědět na Boží volání: „...zde jsme Bože, Otče náš a jsme připraveni naslouchat tvému slovu a především jsme ochotni ho také plnit. Buď s námi a odpusť nám naše viny a neopouštěj nás.“

Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.“ (1 Tes 5,16-18)

Přeji Vám všem, požehnané Svatodušní svátky.

Dan Petříček, zastupující farář

Sestry a bratří, od 1. května zastupuji vašeho bratra faráře Josefa Hurtu po dobu jeho studijního volna. A jsem rád, že jsem touto službou byl pověřen, neboť já i má žena Erika, rádi zavítáme vždy do vašeho sboru.

Já jsem v současné době farářem v Kyjově, kde sloužím od září roku 2003. Se svojí ženou Erikou, která pochází ze Slovenska, jsem se potkal při našem studiu v Praze na teologické fakultě. Tedy oba máme vystudovanou teologii a také jsme oba prošli vikariátem a byli jsme ordinováni. Což má své výhody, není problém, aby mě má žena zastoupila nebo zase já ji. Ale v současné době jsem pouze já ve službě, Erika se v současné době především věnuje naší třetí dceři Emmě Ericě, které v únoru byl jeden rok. Jinak máme ještě dvě starší dcery Karolínu Annu a Natálii Janu.

Dan Petříček

(zleva) Erika, Natálka, Ema, Karolína a Dan

Kontakt na zastupujícího faráře: Dan Petříček, Dobrovského 511, 69701 Kyjov, tel.: 518 612 058, mob.: 603 729 389, **e-mail:** kyjov@evangnet.cz

Milí bratři a sestry, máte před sebou nové číslo našeho sborového časopisu. Nejen další, ale i jiné. Dříve pro nás tvořil časopis náš farář. Ač sám odpůrce tradic, vytvořil v našem sboru tradici vydávání časopisu, kterou bychom neradi opustili. A tak se pokoušíme tvořit časopis sami pro sebe. Byli bychom rádi, kdyby v něm vždy bylo, co se ve sboru událo, i to co se připravuje. Věříme, že se připojíte a do příštího čísla přispějete vším, co vám tady chybělo.

Vaše „redakce“

STALO SE...

3. dubna 2011 proběhla v našem sboru **vizitační návštěva**. Už příprava staršovstva na tuto návštěvu byla velmi zajímavá. Bratr farář Hurta při ní ocenil, že je pro nás v Javorníku důležitý obsah a nikoliv forma, např. je důležité o čem se zpívá a ne s jakým doprovodem. Po rodinných bohoslužbách proběhla samotná vizitace – kontrola účetnictví seniorátním účetním Lubomírem Dobšem a rozhovor bratra konseniora Petra Pivoňky a sestry náměstkyně seniorátního kurátora Lenky Dobšové se staršovstvem ve sborovém domě. Bratr Pivoňka se pochvalně vyjádřil, jak v Javorníku umíme skloubit staré a nové. Sestra Dobšová nám napsala: „Velmi se mi líbilo kázání bratra faráře Hurty s názornými ukázkami. Ale opravdu nadšená jsem byla z hudební skupiny, která zpívala během bohoslužeb. Celkově jsem se cítila v Javorníku příjemně.“

Tradičně na Květnou neděli jsme v Javorníku slavili konfirmaci. Konfirmandi byli jen dva, Adam Kružica a Martina Pavlincová, ale na počty se tu nehraje. Slavnost byla strhující, plná emocí. Konfirmandi nás povzbuzovali svým svědectvím, zpěváci svým zpěvem, kazatel kázáním. Písnička ze Svítáku v podání pěveckého sboru byla určena speciálně konfirmačům. Nakonec jsme se všichni spojili za doprovodu cimbálové muziky, složené z konfirmandů, dětí a mládeže ke zpěvu starého evangelického čardáše, který máme ve zpěvníku pod č. 192.

Josef Hurta, převzato z internetových stránek sboru

Velikonoční svátky proběhly podle „starých dobrých pořádků“, včetně výměny farářů na velikonoční pondělí. Bratr farář Mojmir Blažek se zmínil, že bude náš sbor od září administrovat, a že se docela těší ☺

V neděli 1. května se bratr farář Josef Hurta po 14 – ti letech práce rozloučil se sborem v Javorníku a od 1. září nastoupí jako farář ve sboru ve Stříteži nad Bečvou.

Tato neděle byla opravdu jiná, než ostatní. Dopolední bohoslužby byly plné hudby, díky i vzpomínek. Odpoledne jsme se sešli ve sborovém domě, kde již sestry chystaly bohaté a velmi dobré občerstvení. Při zpěvu písní ze Svítáku i hraní vybíjené jsme si připomněli mládežnické časy. Na závěr br. farář promítl dosud nezveřejněné filmové záběry z oslav výročí 220 let od založení javornického kostela. Celý den byl provázen radostnými chvalami, kterými jsme děkovali za společně strávené roky s naším milým bratrem farářem ☺

Do konce května jste měli možnost přispět na **sbírku Jeronymovy jednoty**. Vybralo se 35 350,-. Všem, kdo jste přispěli, děkujeme.

Ve čtvrtek 2. 6. 2011 na svátek **Nanebevstoupení Páně** jsme se sešli k bohoslužbám, přestože byl pracovní den. Posloužil nám při nich bratr farář Pavel Šebesta z hodonínského sboru.

Svatodušní svátky

bývají popelkou mezi ostatními svátky církevního roku. Jako bychom si s nimi tak trochu nevěděli rady. Ale letos tomu u nás ve sboru tak rozhodně nebude. Budeme tyto svátky slavit společně se vzácným hostem
s **ThDr. Jindřichem Slabým**.

Mnozí z vás si ho jistě pamatují jako faráře v Hodoníně a předtím v Břeclavi. Ale byl i profesorem na teologické fakultě, dodnes přednáší na Vyšší odborné škole sociální a teologické – Dorkas v Olomouci. Obohatil nás i mnohými překlady, má podíl i na Ekumenickém překladu Písma.

Bratr Slabý není nejmladší, ale on zraje jako víno, je ztělesněním zaslíbení z 92. žalmu „*Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponесou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý*“

Dopoledne v neděli 12. 6. 2011 v 10.00 hodin budeme společně slavit bohoslužby s Večeří Páně, odpoledne v 17.00 h nám br. Slabý poslouží přednáškou „Svatých obcování“.

O svatodušních svátcích si připomínáme, že byl seslán Duch svatý a tak vznikla církev. Už to nebyl jen malý hlouček ustrašených učedníků. *Vždyť toho dne se k nim přidalo na tři tisíce lidí.* (Sk 2, 41) Duch svatý a církev, to nejde oddělit. I v Apoštolském vyznání víry to máme jedním dechem: Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování ...

Svatých obcování ...

Že si pod tímto pojmem těžko dokážete představit něco, o co bychom dnes mohli stát? Obcování že vám připomíná leccos, ale rozhodně nic svatého? A svatost vám zavání ironií nebo naopak nedosažitelností? Že sami sebe nevidíte zrovna jako svaté? Co vlastně obnáší svatost? A jak nás vidí okolní svět? Je pro něj společenství našeho sboru lákavé, nebo jsme „antimisijsní“

Těmito otázkami a pojmy se zabývá br. ThDr. Slabý ve své přednášce. Pojmy ale nerozebírá nijak filozoficky, jak by se možná dalo čekat od odborníka jeho formátu. K vysvětlení používá (stejně jako to dělal kdysi Ježíš - zřejmě se to od Něho naučil) velmi názorně obrazů, podobenství z Bible samotné: stádo ovcí, stavba, révový keř, lidské tělo (viz. titulní strana).

Není vám jasné, co můžou mít ovce, stavba, víno nebo lidské údy společného se svatých obcováním? Pak si tuto přednášku nenechte ujít a určitě přijďte!

O svatodušních svátcích si připomínáme, že byl seslán Duch svatý a tak vznikla církev. Jedním dechem však čteme, že *všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval.* (Sk 2, 44 - 45)

I to patří ke svatodušním důrazům. Proto na výzvu Synodní rady ČCE každoročně o svatodušních svátcích konáme **sbírku na Diakonii**. Letos je to neděle 12. června.

„Vědomí, že služba potřebným neodmyslitelně patří k životu církve, nás vede k angažovanosti a práci v sociální oblasti. Je to naše vyznání víry v konkrétní podobě. Loňská sbírka vynesla díky Vaší štědrosti 489 724,20 Kč a byla použita na rozšíření činnosti hospice Citadela ve Valašském Meziříčí a na opravu střechy střediska Diakonie Klobouky u Brna. Správní rada Diakonie rozhodla, že letošní sbírka bude příspěvkem na rekonstrukci, přístavbu a nástavbu domova pro seniory Harmonie – střediska diakonie ve Vsetíně. Naší odpovědí na lásku Boží, v níž jsme každodenně obdarováni vším dobrým, necht' je obětavost při této svatodušní sbírce.“

úryvek z dopisu synodní rady všem farním sborům a kazatelským stanicím ČCE

Hospic Citadela ve Valašském Meziříčí je střediskem Diakonie ČCE. Každé středisko Diakonie má nějaký partnerský sbor – v případě hospice, který je opravdu velkým zařízením, to není místní sbor, ale celý Východomoravský seniorát.

Hospic funguje osmý rok. Za tu dobu se na přibězích stovek klientů a jejich rodin ukázalo, že je to zařízení velmi potřebné. Přicházejí sem lidé, kteří mají většinou nějakou

onkologickou diagnózu, mnozí za sebou mají pobyt v nemocnici, operaci, chemoterapii, ozařování, často hodně zhubli, už nemůžou chodit, pořádně jíst a vědí, že jejich nemoc je nevy léčitelná. Zbývají jim dny, týdny, někdy měsíce života. Přesto po příchodu do hospice mnozí z nich pookřejí. Mají radost z pěkného prostředí, jednolůžkového pokoje, ze kterého mohou vyjet na zahradu třeba i s postelí, personál je vstřícný a ochotný, na pokoji je přistýlka, takže jejich blízcí tam mohou přespat nebo s nimi být v hospici po celou dobu.

Mezi všechny ostatní, kteří se o klienty starají, patří i duchovní. Pravidelně chodíme do hospice z farářů naší církve dva, Jan Krupa a Radka Včelná. Další faráři se pak ještě střídají při bohoslužbách, které se v kapli hospice konají každý týden, střídavě katolické a evangelické.

Naše služba duchovních v hospici vypadá tak, že nám paní doktorka, staniční sestra a sociální pracovnice nejdřív řeknou, jak na tom kdo z klientů je, kdo by podle nich potřeboval rozhovor, povzbuzení. Docházíme za lidmi na pokoj a nezáleží na tom,

zda jsou věřící, nebo ne. Zajímavé je, že se nesetkáváme s tím, že by někdo naši návštěvu odmítl. Povídáme si s nimi. Ne vždycky o Bohu, o umírání, o smrti. Někdy o docela obyčejných věcech, o jejich životě, práci, o dětech a vnoučatech, o tom, jak se dnes cítí. Často mluvíme také s příbuznými, kteří klienty v hospici navštěvují nebo jsou tam s nimi. Ty mnohdy obdivuju – jejich statečnost, s jakou se zvládli třeba měsíce nebo léta starat o nemocného doma, a když už to nešlo, jsou u něj tady, dávají mu pít z injekční stříkačky, utírají mu pot na čele a vlhčí rty, když má horečku, drží ho za ruku, když už nevnímá – a při tom všem jim běží hlavou, jaké to bude, až odtud půjdou domů – sami.

K těm, kdo v hospici pracují, k sestřám a pečovatelkám, mám velikou úctu. Leckdy nechápu, kde na to berou sílu – když k tomu třeba mají doma malé děti, dům, hospodářství. Nedovedu si třeba ani představit, jak náročná musí být práce ředitele. Hospic má dnes více částí – kromě té hospicové jsou tu například i lůžka sociální péče (pro pacienty, kteří jsou upoutaní na lůžko, potřebují celodenní péči, ale doma se o ně nemá kdo starat) a odlehčovací služby (jsou určeny lidem, kteří se v domácím prostředí dlouhodobě starají o někoho ze svých blízkých a potřebují si odpočinout např. po dobu dovolené, lázeňského pobytu, hospitalizace v nemocnici, rekonstrukce bytu apod.).

Řídit zdravotnické zařízení s více než sedmdesáti zaměstnanci, jednat s pojišťovny, zajišťovat neuvěřitelnou administrativu, hádat se na kraji o dotace, jednat s úředníky na ministerstvu – a řešit, co dělat, když chybí tu dva miliony, tu ještě víc a hrozí, že snad bude nutné hospic zavřít, to je vysilující.

Když v našem seniorátu pořádáme každý rok sbírku pro hospic Citadela, vybereme při ní kolem padesáti tisíc korun. Na 27 sborů to není mnoho. V rozpočtu hospice je to částka zanedbatelná. Zanedbatelné ale není ujištění, že našim sborům a lidem v nich na práci hospice záleží, že ji podporují. To nemusí být jen peníze. Člověk se může rozhodnout, že se stane v hospici dobrovolníkem. Někteří z nich si chodí povídat s klienty na pokoj nebo je vyvezou na vozíčku na zahradu, jiní pomůžou v prádelně přišívát utržené knoflíky nebo přesadí květiny, kterých je v atriu hospice spousta. Jezdit takhle pravidelně do Valašského Meziříčí se z Javorníka samozřejmě nedá. Ale pokud byste měli chuť pomoci, určitě by se našla nějaká jednorázová práce, třeba na zahradě. Tak se v hospici například objevují zaměstnanci několika velkých firem nebo bank – mají vyhrazen jeden den v roce, kdy přijedou a vlastníma rukama a zadarmo třeba upraví a osází prostranství před hospicem.

Nevím, jestli někdo z Vás má nebo bude mít do budoucna s hospicem Citadela nějakou osobní zkušenost – je to přece jen trochu daleko. (I když pamatuju si pána, který byl z velké dálky, a když se jeho nemoc začala zhoršovat, cíleně objel několik hospiců a vybral si právě ten náš.) Věřte ale, že vědomí, že tomuto seniorátu – ani na jeho druhém konci – není služba hospice lhostejná, že za ty, kteří tam pracují, žijí a umírají, se třeba taky někdo modlí, je velikou pomocí.

Přehled blízkých sborových událostí			
12.6	NEDĚLE	10:00	Bohoslužby se slavením sv. večere Páně
		17:00	Přednáška br. ThDr. Slabého „Svatých obcování“
13.6	PONDĚLÍ SVATODUŠNÍ	10:00	Bohoslužby
19.6	NEDĚLE	10:00	Bohoslužby
26.6	NEDĚLE	10:00	Rodinné bohoslužby s ukázkou nedělní školy pro „mrňata“

*v době prázdnin (1.7 – 31.8) se můžete těšit na mnohé milé hosty. Bohoslužby budou pravidelně¹ 10:00

Letošní **letní tábor pro děti** se bude konat **9.-16. 7. 2011** v **obci Traplice v okrese Uherské Hradiště**. Organizátoři se už nemohou dočkat.